

отстъпвали на статистическите изучавания в страните от Западна Европа. Доказателства за този извод могат да се намерят в пълнотата на издадения през 1910 г. първи български "Статистически годишник". Положителен факт е, че през този период статистическата информация се изгражда върху една подробна система от месечни, тримесечни, годишни и еднократни статистически наблюдения за населението и за повечето от социалните и икономическите дейности.

През този период голяма част от произведените статистически данни са били съобразени както с решенията и препоръките на международните статистически конгреси и конференции, така и със сключените международни конвенции по методологически статистически въпроси.

Първите две-три десетилетия от дейността на българската статистика през ХХ век са тясно свързани с името на Кирил Георгиев Попов.

К. Попов има големи заслуги за развитието на българската статистика. По негова идея е създаден Върховният статистически съвет като обединител на статистическата дейност в страната с цел да се предотврати опасността от безразборно създаване на ведомствени статистически служби. Дейността на съвета оказва благоприятно влияние върху повишаване на научната организация на статистическата практика в България.

Съгласно чл. 8 от Закона за Главната дирекция на статистиката от 1910 г. в своята дейност дирекцията се подпомага от **Върховен статистически съвет**, който се е състоял от 10 постоянни и 2 временни членове. Съветът е бил съвещателно тяло, което е подготвяло доклади до министъра на търговията и земеделието. Никое държавно, окръжно и общинско учреждение не е могло да почва събиране на каквито и да било статистически данни с цел да ги публикува като официални, без да подлежи на разглеждане въпросът във Върховния статистически съвет.

Началните години от дейността на К. Попов като ръководител на държавното статистическо ведомство са белязани и с други важни събития. От октомври 1908 г. започва публикуването на списание "Месечни статистически известия". През 1910 г. се издава първият "Статистически годишник на Царство България", съдържащ богати данни не само за 1909 г. В редица области на статическите изучавания данните обхващат целия период от 1880 до 1908.

Началото на двадесетото столетие е ознаменувано с преброяване на населението и жилищния фонд към 31 декември 1900 г. То се извършва по план, в основата на който са залегнали някои решения, взети от Международния статистически институт. Освен населението, се преброяват жилищните и нежилищните сгради, както и всички видове домашни животни. За първи път се използва принципът на самопреброяването. Използвани са